31988D0355

L 161/3 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 28.6.1988.

PADOMES LĒMUMS
(1988. gada 7. jūnijs)
par Starptautiskās konvencijas par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu, B 2. pielikuma akceptēšanu Kopienas vārdā

(88/355/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 28., 43. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā Kopiena ar Lēmumu 75/199/EEK ([2]) noslēgusi Starptautisko konvenciju par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu;

tā kā Starptautiskās konvencijas par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu pielikumu akceptēšana efektīvi veicina starptautiskās tirdzniecības attīstību;

tā kā Kopiena var akceptēt B 2. pielikumu par atbrīvošanu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem attiecībā uz precēm, ko deklarē kā paredzētas patēriņam;

tā kā tomēr līdz ar šā pielikuma pieņemšanu jāparedz arī dažas atrunas, lai ņemtu vērā muitas savienības īpašās prasības un muitas tiesību aktu saskaņošanā sasniegto,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Kopienas vārdā tiek akceptēts Starptautiskās konvencijas par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu B 2. pielikums par atbrīvošanu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem precēm, kuras deklarē kā patēriņam paredzētas, paredzot vienu vispārīgu atrunu un atrunas attiecībā uz standartu 3., 21., 28. un 34. punktu un ieteicamās prakses 10., 16., 18., 19., 20., 23., 27., 29., 32., 33. un 35. punktu.

B 2. pielikuma teksts un minētās atrunas ir pievienotas šim lēmumam.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs izraugās personu, kura ir pilnvarota informēt Muitas sadarbības padomes ģenerālsekretāru par to, ka Kopiena akceptējusi šā lēmuma 1. pantā minēto pielikumu, paredzot tajā pašā pantā minētās atrunas.

Luksemburgā, 1988. gada 7. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. BANGEMANN

([1]) OV C 167, 27.8.1968.
([2]) OV L 100, 21.4.1975., 1. lpp.

B 2. PIELIKUMS

PIELIKUMS PAR ATBRĪVOŠANU NO IEVEDMUITAS NODOKĻIEM UN CITIEM MAKSĀJUMIEM PAR PRECĒM, KO DEKLARĒ KĀ PATĒRIŅAM PAREDZĒTAS

IEVADS

Vairumā valstu rodas vajadzība noteikt atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem dažām precēm, ko muito kā patēriņam paredzētas preces, neatkarīgi no to parastās tarifa klasifikācijas vai parasti maksājamā nodokļa, ja tās ieved īpašos apstākļos un īpašiem mērķiem. Šo atbrīvojumu var paredzēt muitas tarifā vai noteikt atsevišķos tiesību aktos vai noteikumos.

Atbrīvojumu var piešķirt filantropisku vai humānu iemeslu dēļ vai pamatojoties uz apsvērumiem par taisnīgumu. To var paredzēt, lai veicinātu izglītības, zinātnes un kultūras attīstību vai harmoniskas starptautiskās attiecības, vai arī ieviest pārvaldes vienkāršošanas nolūkā, lai izvairītos no izmaksām, kas būtu pārmērīgi lielas salīdzinājumā ar iekasēto summu. Dažkārt, piešķirot atbrīvojumu, var būt jāņem vērā arī saimnieciski apsvērumi.

Minētais atbrīvojums ir tiešs, ciktāl preces nodod patēriņam un nenodod muitas procedūrā, kura atbrīvošanu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem pieļauj tikai ar nosacījumiem.

Tomēr, lai gan minētais atbrīvojums ir tiešs, parasti jānodrošina atbilstība noteiktiem nosacījumiem un vismaz kādu laiku atbrīvojumu var piemērot, ievērojot noteiktus ierobežojumus, piem., izmantošana apstiprinātiem mērķiem, pārdošanas aizliegums utt.

Atbrīvojums var attiekties gan uz ievedmuitas nodokļiem, gan citiem maksājumiem, vai — atsevišķos gadījumos — tikai uz muitas nodokļiem.

Šajā pielikumā nav ietverts visaptverošs saraksts ar visās valstīs piešķirtajiem dažādajiem atbrīvojumiem. Tajā cita starpā nav minētas preces, ko ieved atpakaļ tādā pašā stāvoklī, preces, kas patērētas uz kuģiem, lidaparātos un starptautisko reisu vilcienos, vai preces, kas ir ceļotāju bagāžā. Tas arī neietver tarifa preferences, kas piešķirtas vienpusēji vai saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

DEFINĪCIJAS

Šajā pielikumā:

a) "atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem" ir patēriņam paredzētu preču muitošana, nepiemērojot ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus, neatkarīgi no to parastās tarifa klasifikācijas vai parasti maksājamā nodokļa, ja vien tās ieved īpašos apstākļos un īpašiem mērķiem;

b) "nodošana patēriņam" apzīmē muitas procedūru, pēc kuras ievedamās preces drīkst pastāvīgi palikt muitas teritorijā. Šī procedūra paredz visu maksājamo ievedmuitas nodokļu un citu maksājumu samaksu un visu vajadzīgo muitas formalitāšu nokārtošanu;

c) "ievedmuitas nodokļi un citi maksājumi" ir muitas nodokļi un visas citi nodokļi, maksa vai citi maksājumi, kurus iekasē, vai nu ievedot preces, vai saistībā ar preču ievešanu, neieskaitot maksu un maksājumus, kas nepārsniedz sniegto pakalpojumu aptuvenās izmaksas;

d) "muitas nodokļi" ir nodokļi, kas noteikti muitas tarifos un ko piemēro precēm, ievedot tās muitas teritorijā;

e) "nodrošinājums" ir tas, kas muitai nodrošina, ka tiks pildītas saistības pret muitu;

f) "persona" ir gan fiziska, gan juridiska persona, ja vien konteksts neparedz citādi.

PRINCIPI

1. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem precēm, ko deklarē kā patēriņam paredzētas preces, reglamentē šā pielikuma noteikumi.

2. *Standarts*

Attiecīgās valsts tiesību aktos precizē apstākļus un uzskaita gadījumus, kuros piešķir atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem, un nosaka prasības, kas jāizpilda, lai būtu tiesības uz šādu atbrīvojumu.

3. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem drīkst piešķirt ne tikai precēm, ko ieved tieši no ārvalstīm, bet arī precēm, kam piemēro citu muitas procedūru.

4. *Ieteicamā prakse*

Izņemot gadījumus, kad kāds starptautisks akts paredz savstarpīgumu, atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem piešķir, neņemot vērā preču izcelsmes valsti vai valsti, no kuras tās ievestas.

FORMALITĀTES

a) **Iepriekšējs pilnvarojums**

5. *Standarts*

Valstis savos tiesību aktos precizē, kādos gadījumos atbrīvojuma no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem piemērošanai vajadzīgs iepriekšējs pilnvarojums, un norīko iestādes, kas ir pilnvarotas sniegt šādu pilnvarojumu.

6. *Ieteicamā prakse*

Ir jānosaka iespējami maz šādu gadījumu, kuros atbrīvojuma no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem piemērošanai ir vajadzīgs iepriekšējs pilnvarojums.

b) **Deklarācija**

7. *Standarts*

Katras valsts tiesību aktos paredz nosacījumus, ar kuriem preces, par kurām var pretendēt uz atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem, uzrāda kompetentajai muitas iestādei un iesniedz preču deklarāciju.

8. *Ieteicamā prakse*

Ja vajadzīga preču deklarācija, jāizmanto veidlapa, ko parasti izmanto patēriņam paredzētu preču deklarēšanai.

c) **Nodrošinājums**

9. *Standarts*

Veidu, kādā sniedzams nodrošinājums, ja tāds vajadzīgs, lai saņemtu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem, valstis nosaka savos tiesību aktos vai muitas iestādes nosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

10. *Ieteicamā prakse*

Ja nodrošinājumu pieprasa, lai nodrošinātu atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti attiecībā uz atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem, muitas iestādes nepieprasa neko vairāk par rakstveida apņemšanos.

11. *Ieteicamā prakse*

Ja īpašos gadījumos nodrošinājumu pieprasa iemaksas vai maksājuma galvojuma veidā, attiecīgajai summai jābūt iespējami mazai un tā nedrīkst pārsniegt to ievedmuitas nodokļu un citu maksājumu summu, kas būtu jāmaksā, ja atbrīvojumu nepiešķirtu.

12. *Standarts*

Ja nodrošinājums ir sagādāts, to atdod iespējami drīz pēc tam, kad muitas iestāde pārliecinājusies, ka noteiktajā laika posmā ir pienācīgi ievēroti nosacījumi, saskaņā ar kuriem ir piešķirts atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem.

DARBĪBAS JOMA

Gadījumi, uz kuriem attiecas starptautiski akti

13. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem vai attiecīgā gadījumā tikai no muitas nodokļiem piešķir attiecībā uz precēm, kas noteiktas šādos starptautiskos instrumentos un saskaņā ar tajos paredzētiem nosacījumiem:

a) preces, kas minētas UNESCO Vienošanās par izglītības, zinātnes un kultūras materiālu ievešanu (Ņujorka, 1950. gada 22. novembris) pielikumos un minētās vienošanās protokolā (Nairobi, 1976. gada 26. novembris), kā arī UNESCO Vienošanās par audiovizuālo izglītības, zinātnes un kultūras materiālu starptautiskās aprites veicināšanu (Beiruta, 1948. gads);

b) iekārtas vai materiāli, kas minēti Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (Čikāga, 1944. gada 7. decembris) 9. pielikuma (7. redakcija) ieteicamās prakses punktos 4.39 un 4.41;

c) nenozīmīgas vērtības preču paraugi un reklāmas materiāli, kas minēti Starptautiskajā konvencijā par preču paraugu un reklāmas materiālu ievešanas veicināšanu (Ženēva, 1952. gada 7. novembris);

d) tūrisma reklāmas materiāli un materiāli, kas minēti Konvencijas par tūrisma muitas procedūrām attiecībā uz tūrisma reklāmas dokumentu un materiālu ievešanu (Ņujorka, 1954. gada 4. jūnijs) papildu protokolā;

e) ražojumi, kas minēti 6. un 7. pantā Muitas konvencijā par izstādīšanai vai lietošanai izstādēs, gadatirgos, sanāksmēs un tamlīdzīgos pasākumos paredzētu preču ievešanas atvieglojumiem (Brisele, 1961. gada 8. jūnijs); un

f) preces, kuras ieved, piemērojot diplomātisko vai konsulāro darbinieku privilēģijas, kas minētas Vīnes Konvencijā par diplomātiskajām attiecībām (1961. gada 18. aprīlis) un Vīnes Konvencijā par konsulārajām attiecībām (1963. gada 24. aprīlis).

Līgumslēdzējas Puses tiek aicinātas apsvērt iespēju pievienoties minētajiem starptautiskajiem aktiem.

Paraugi, kam nav tirgus vērtības

14. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz paraugiem, kam nav tirgus vērtības (nenozīmīgas vērtības paraugi Starptautiskās konvencijas par preču paraugu un reklāmas materiālu ievešanas veicināšanu (Ženēva, 1952. gada 7. novembris) nozīmē).

15. *Ieteicamā prakse*

Par paraugiem, kam nav tirgus vērtības, uzskata šādus paraugus:

a) tādu izmēru izejvielas un ražojumus, ko nevar izmantot citādi kā vien demonstrēšanas nolūkā;

b) izstrādājumus, kas nav no dārgmetāliem un ko piestiprina paliktņiem vai izstāda kā paraugus tirdzniecībā parastā veidā, ja vien no katra lieluma vai veida nav vairāk par vienu šādu izstrādājumu;

c) izejvielas un ražojumus, kā arī izstrādājumus no šādām izejvielām un ražojumiem, kas ir derīgi vienīgi demonstrēšanai, jo ir saskrāpēti, ar caurumiem, ar neizdzēšamām zīmēm vai citādi padarīti par nederīgiem;

d) ražojumi, ko nevar izmantot kā paraugus, kuriem nav tirgus vērtības, saskaņā ar a) –c) apakšpunktu un ko veido:

(i) nepatēriņa preces, kuru atsevišķā vērtība nepārsniedz 5 ASV dolārus, un ja nav vairāk par vienu paraugu no katra veida vai kvalitātes grupas;

(ii) patēriņa preces, kuru atsevišķā vērtība nepārsniedz 5 ASV dolārus, pat ja tās pilnīgi vai daļēji sastāv no tāda paša veida vai kvalitātes paraugiem, ja šo paraugu daudzums un veids, kādā tie ir noformēti, neļauj tos izmantot citādi kā vien kā paraugus.

Cilvēku izcelsmes ārstnieciskas vielas, reaģenti asins grupu un audu grupu noteikšanai

16. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz šādām vielām, ja tās sūta uz kompetento iestāžu apstiprinātiem institūtiem vai laboratorijām:

a) cilvēku izcelsmes ārstnieciskas vielas, cilvēka asinis un to atvasinājumi (nesadalītas asinis, sausā plazma, albumīns, γ-globulīns, fibrinogēns); ķermeņa orgāni;

b) cilvēku, dzīvnieku, augu vai citas izcelsmes reaģenti asins grupu noteikšanai; un

c) cilvēku, dzīvnieku, augu vai citas izcelsmes reaģenti audu grupu noteikšanai.

Pārceļoties pārvedamie priekšmeti

17. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz pārvedamajiem priekšmetiem, kas pieder fiziskai personai vai viņas mājsaimniecības locekļiem un ko ieved, šīm personām pārkravājoties uz ievešanas valsti.

18. *Ieteicamā prakse*

17. standartā par "pārvedamiem priekšmetiem" pirmām kārtām uzlūkojami šādi:

a) mēbeles un mājas aprīkojums;

b) mājturības ierīces un audiovizuālās iekārtas;

c) personiskās lietošanas priekšmeti;

d) transportlīdzekļi personiskai lietošanai, t.i., mehāniskie transportlīdzekļi un to piekabes, velosipēdi, motocikleti, dzīvojamās piekabes, izpriecu kuģi un vieglās lidmašīnas;

e) parasti glabājami mājturības preču krājumi;

f) kolekciju priekšmeti;

g) mājdzīvnieki un jājamzirgi; un

h) ierīces vai iekārtas, kas vajadzīgas to personu, kuras maina dzīvesvietu, arodā, darbā vai profesijā un kas nav rūpnieciskas, tirdzniecības vai lauksaimniecības iekārtas vai instrumenti.

Piezīme

Dažās valstīs atbrīvojumu no muitas nodokļiem un ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz rūpnieciskām, komerciālām vai lauksaimniecības iekārtām vai instrumentiem, ko ieved fiziskas personas saistībā ar šo personu uzņēmuma pārcelšanu uz ievešanas valsti.

19. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumam, kas paredzēts 17. standartā, nepiemēro stingrākus nosacījumus kā šie:

a) ievedamie izstrādājumi pēc to veida, skaita un vērtības atbilst attiecīgā gadījuma apstākļiem;

b) attiecībā uz personām, kas atgriežas ievešanas valstī, tās uzturējušās ārvalstīs pietiekami ilgu laiku. Šo laiku nenosaka ilgāku par vienu gadu;

c) izņemot attiecībā uz mājturības preču krājumiem, pārvedamie priekšmeti bijuši ievedēja vai viņa mājsaimniecības locekļu īpašumā vai valdījumā un lietošanā ārvalstīs pieņemamu laika posmu. Šo laiku nenosaka ilgāku par sešiem mēnešiem, izņemot attiecībā uz priekšmetiem, kam piemēro lielas ievedmuitas nodokļu un citu maksājumu summas un attiecībā uz ko minētais laiks nedrīkst pārsniegt vienu gadu;

d) izņemot attiecībā uz mājturības preču krājumiem, pārvedamie priekšmeti, par ko piešķir atbrīvojumu, arī turpmāk būs ievedēja vai viņa mājsaimniecības locekļu īpašumā vai valdījumā un lietošanā pieņemamu laika posmu pēc ievešanas. Šo laiku nenosaka ilgāku par sešiem mēnešiem, izņemot attiecībā uz priekšmetiem, par ko piemēro lielas ievedmuitas nodokļu un citu maksājumu summas, uz ko attiecībā minētais laiks nedrīkst pārsniegt vienu gadu;

e) pārvedamos priekšmetus ieved pieņemamā laika posmā pēc dienas, kurā ievedējs reģistrē savu dzīvesvietu ievešanas valstī. Šis laiks nav mazāks par sešiem mēnešiem;

f) alkoholiskie dzērieni un tabakas izstrādājumi nepārsniedz daudzumus, kas paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos;

g) ievedējs iesniedz visu ievedamo priekšmetu sarakstu (uzskaiti).

Mēbeles un mājturības priekšmeti otrā mājokļa aprīkošanai

20. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir

attiecībā uz mēbelēm un mājturības priekšmetiem, ko otrā mājokļa aprīkošanai ieved persona, kuras parastā dzīvesvieta ir citā valstī, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem.

Piezīme

Atbrīvojumu parasti piemēro ar šādiem nosacījumiem:

a) mēbelēm un mājturības priekšmetiem jābūt:

   1) bijušiem attiecīgās personas lietošanā pieņemamu laika posmu;

   2) ievestiem otrā mājokļa aprīkošanai un paredzētiem privātpersonas un to viņas ģimenes locekļu personiskai lietošanai, kuri kopā ar šo personu dzīvo otrajā mājoklī;

   3) piemērotiem pēc veida un daudzuma attiecīgā otrā mājokļa normālai aprīkošanai;

   4) arī turpmāk attiecīgās personas īpašumā pieņemamu laika posmu;

b) atbrīvojumu vienā reizē var piešķirt tikai vienam un tam pašam otrajam mājoklim;

c) otrajam mājoklim jābūt attiecīgās personas īpašumā vai bijušam izīrētam šās personas vajadzībām pieņemamu laika posmu.

Pūrs un kāzu dāvanas

21. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz pūru un kāzu dāvanām personai, kas dzīvo ārvalstī un kas maina dzīvesvietu uz ievešanas valsti, attiecībā uz notikušām vai plānotām laulībām ar personu, kas jau ir attiecīgās valsts iedzīvotājs.

22. *Standarts*

Pūrs un kāzu dāvanas var ietvert:

a) jaunu vai lietotu mājturības veļu un apģērbu attiecīgās personas personiskai lietošanai vai lietošanai tās mājsaimniecībā;

b) priekšmetus, ko parasti dāvina jaunlaulātajiem.

23. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumam, kas paredzēts 21. standartā, nepiemēro stingrākus nosacījumus kā šie:

a) attiecīgā persona ir dzīvojusi ārvalstī pieņemamu laika posmu. Minēto laika posmu nenosaka ilgāku par vienu gadu;

b) preces ieved ne agrāk kā trīs mēnešus pirms plānotās kāzu dienas un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc kāzām;

c) persona, kam piešķirts atbrīvojums, patur īpašumā vai valdījumā preces, kas ievestas kā pūrs un kāzu dāvanas, pieņemamu laika posmu pēc ievešanas. Parasti minēto laika posmu nenosaka ilgāku par vienu gadu;

d) preces ir paredzētas pāra personiskai lietošanai;

e) alkoholiskie dzērieni un tabakas izstrādājumi nepārsniedz daudzumus, kas paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos;

f) iesniedz visu ievedamo preču sarakstu (uzskaiti) un visus muitas iestāžu pieprasītos apliecinošos dokumentus.

Priekšmeti personiskai lietošanai un izglītībai personām, kas apmeklē izglītības iestādes

24. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz priekšmetiem tādu personu lietošanai un izglītībai, kas ir ārvalstu iedzīvotāji un ir pienācīgi reģistrēti kā pilna laika skolēni vai studenti kādā no ievešanas valsts izglītības iestādēm.

25. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumam, kas paredzēts 24. standartā, nepiemēro stingrākus nosacījumus kā šie:

a) preces paredzētas attiecīgās personas personiskai lietošanai;

b) tiek iesniegts visu ievedamo preču saraksts (uzskaite) un apliecinošie dokumenti, ko pieprasa muitas iestādes.

Priekšmeti, kas iegūti mantojumā

26. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz priekšmetiem, ko manto persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta nomirēja nāves brīdī ir ievešanas valstī, ja vien šādi priekšmeti bijuši viņa personiskā lietošanā.

27. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumam, kas paredzēts 26. standartā, nepiemēro stingrākus nosacījumus kā šie:

a) mirusī persona nāves brīdī dzīvoja ārvalstīs;

b) attiecīgos priekšmetus ieved viena gada laikā pēc dienas, kurā attiecīgā persona kļuvusi tiesīga ar tiem rīkoties;

c) izņemot attiecībā uz mājturības preču krājumiem, mantotie priekšmeti pieņemamu laika posmu pēc ievešanas paliek tās personas īpašumā vai valdījumā, kurai piešķir atbrīvojumu. Parasti minēto laika posmu nenosaka ilgāku par vienu gadu;

d) alkoholiskie dzērieni un tabakas izstrādājumi nepārsniedz daudzumus, kas paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos;

e) iesniedz visu ievedamo preču sarakstu (uzskaiti) un visus apliecinošos dokumentus, ko pieprasa muitas iestādes.

Personiskas dāvanas

28. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz personiskām dāvanām (izņemot spirtu, alkoholiskus dzērienus un tabakas izstrādājumus), kuru kopējā vērtība, nosakot pēc mazumtirdzniecības cenām nosūtīšanas valstī, nepārsniedz 25 ASV dolārus. Ja vienā laikā viens un tas pats nosūtītājs sūta vairākus sūtījumus vienam un tam pašam adresātam, par kopējo vērtību uzskata visu šo sūtījumu kopējo vērtību.

Piezīme

Dāvanu parasti uzskata par personisku, ja:

a) to sūta privātpersonai cita ārvalstīs dzīvojoša privātpersona vai sūtīšana tiek izdarīta šādas privātpersonas vārdā;

b) to nesūta regulāri; un

c) to veido tikai lietas, kas paredzētas adresāta vai viņa ģimenes locekļu personiskai lietošanai, un ievesto lietu veids un daudzums ir tāds, ka attiecīgais sūtījums acīmredzami nav komerciāls.

Preces, ko sūta labdarības vai filantropiskām organizācijām

29. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz pirmās nepieciešamības precēm (piemēram, pārtika, medikamenti, apģērbs un segas), ko sūta kā dāvanas apstiprinātai organizācijai, lai tā pati vai tās pārraudzībā bez atlīdzības izdalītu trūkumcietējiem.

Godalgas

30. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz:

a) apbalvojumiem, ko ārvalstu valdības piešķīrušas personām, kuras ir ievešanas valsts iedzīvotāji;

b) mākslas priekšmetiem, trofejām, medaļām un tamlīdzīgiem priekšmetiem, kas saņemti ārvalstīs kā godalga sacīkstēs vai balva par izrādīto drosmi vai pašaizliedzību personām, kuras ir ievešanas valsts iedzīvotāji, vai ja šādus priekšmetus ārvalstu iestādes vai bezpeļņas organizācijas atvēlējušas piešķiršanai iepriekš minētajos nolūkos ievešanas valstī tās iedzīvotājiem, uzrādot muitas iestāžu pieprasītus apliecinošos dokumentus.

Materiāli militāro kapsētu būvniecībai, uzturēšanai vai dekorēšanai, zārki, apbedīšanas urnas un izgreznoti apbedīšanas piederumi

31. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz:

a) precēm, ko ieved ievešanas valsts kompetento iestāžu apstiprinātas organizācijas un kas piemērotas karavīru kapsētu būvniecībai, uzturēšanai vai izgreznošanai;

b) zārkiem ar mirušo mirstīgajām atliekām un urnām ar mirušo pelniem, kā arī kopā ar tiem sūtītiem ziediem, vainagiem un citiem greznojumiem;

c) ziediem, vainagiem un citiem dekoratīviem priekšmetiem, ko ved personas, kuras ierodas uz bērēm, vai sērotāji, kas brauc apkopt kapus ievešanas valstī.

Dokumenti un dažādi priekšmeti, kam nav tirgus vērtības

32. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz sūtījumiem, kas ietver šādus priekšmetus, kuriem pēc to daudzuma vai veida nav tirgus vērtības:

a) ārvalstu valdību publikācijas un oficiālu starptautisku organizāciju publikācijas;

b) ārvalstu valdību izdotas drukātas veidlapas;

c) ārvalstniekiem paredzētas balsošanas zīmes;

d) dokumentus, ko bez atlīdzības sūta attiecīgās valsts dienestiem;

e) priekšmetus, ko paredzēts iesniegt kā pierādījumus vai līdzīgā nolūkā tiesā vai citā oficiālā iestādē ievešanas valstī;

f) drukātus apkārtrakstus par parakstiem, kas adresēti valsts dienestiem vai bankām ievešanas valstī;

g) vērtspapīrus ārvalstu valūtā, čeku grāmatiņas un ceļotāju čekus, ko izdevušas ārvalstu bankas;

h) ārvalstīs reģistrētu uzņēmumu ziņojumus, pārskatus un pārskatu pielikumus;

ij) tādus ierakstītus informācijas līdzekļus kā perfokartes, skaņu ierakstus, magnētiskās lentes, mikrofišas, mikrofilmas un magnētiskos diskus starptautiskai informācijas apmaiņai;

k) ievešanas valsts tirdzniecības kameru publikācijas ārvalstīs;

l) plānus, rasējumus, skices, normatīvtehniskos un citus dokumentus, ko ieved, lai nodotu pasūtījumu ārvalstīs vai piedalītos konkursos vai izsolēs ievešanas valstī;

m) dokumentus attiecībā uz preču zīmēm, paraugiem vai modeļiem un patenta pieteikumus, ko iesniedz ievešanas valstī un kas attiecas uz autortiesību aizsardzību vai rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzību;

n) drukātas veidlapas un biļetes, ko sūta ārvalstu pārvadājumu uzņēmumi un ceļojumu aģentūras saviem birojiem un pārstāvniecībām ievešanas valstī;

o) drukātas veidlapas un biļetes, pavadzīmes un citus tirdzniecības dokumentus, kas ir noformēti;

p) preses fotogrāfijas un preses fotoattēlu matricas, ko sūta preses aģentūrām vai laikrakstu vai periodisku izdevumu izdevējiem.

Reliģiskā kulta priekšmeti

33. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz reliģiskā kulta priekšmetiem, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus.

Ražojumi, ko ieved pārbaudes nolūkā

34. *Standarts*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz ražojumiem, ko ieved pārbaudes nolūkā, ja vien ievestie daudzumi nepārsniedz daudzumus, kas ir absolūti nepieciešami pārbaudes veikšanai, un:

a) šie ražojumi ir tādi, ko pilnīgi izlietos pārbaudes laikā;

b) ja tos pilnīgi neizlietos, tad tos izvedīs atpakaļ, iznīcinās vai padarīs pārdošanai nederīgus oficiālā uzraudzībā, neradot izdevumus ieņēmumu dienestam.

Ražojumi un materiāli preču aizsardzībai pārvadājumu laikā

35. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz iepakojuma materiāliem (salmiem, papīru, stiklšķiedru, kokskaidām utt.) un dažādiem tādiem izstrādājumiem kā aukla, papīrs un kartons, kas izmantoti preču iepakošanai un aizsardzībai pārvadāšanas laikā.

Rupjā lopbarība un cita dzīvnieku barība, kas paredzētu barošanai pārvadājumu laikā

36. *Ieteicamā prakse*

Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem un no ekonomiskiem aizliegumiem vai ierobežojumiem piešķir attiecībā uz rupjo lopbarību un citu barību, ko ved līdzi ievedamajiem dzīvniekiem un kas paredzēta dzīvnieku barošanai pārvadājumu laikā.

INFORMĀCIJA PAR ATBRĪVOJUMU

37. *Standarts*

Muitas iestādes gādā par to, lai visas attiecīgās ziņas par atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem būtu viegli pieejamas ikvienam interesentam.

Komentāri un atrunas, ko Kopiena paredz attiecībā uz Starptautiskās konvencijas par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu B 2. pielikumu

1. *Vispārīga atruna (vispārīga piezīme)*

"Kopienas tiesību akti visumā attiecas uz šā pielikuma noteikumiem. Tomēr dalībvalstis attiecīgā gadījumā paredz savas atrunas, ciktāl Kopienas tiesību akti atstāj dalībvalstu ziņā iespēju konkrētos gadījumos paturēt spēkā savus tiesību aktus."

2. *Standartu 3. punkts*

"Kopienas tiesību akti paredz iespēju tomēr nepiemērot atbrīvojumu precēm, ko deklarē brīvai apgrozībai pēc nodošanas citā muitas procedūrā. Šo iespēju piemēro tikai attiecībā uz nenozīmīgas vērtības sūtījumu laišanu brīvā apgrozībā."

3. *Ieteicamās prakses 10. punkts*

"Dažos gadījumos atbrīvojumu var piešķirt, ja attiecīgā persona apņemas ievērot dažus nosacījumus (piemēram, faktiski pārcelties uz dzīvi Kopienā vai sniegt apliecinošu dokumentu par savu atbrīvojuma pieprasījumu). Līdz ar šo apņemšanos attiecīgā persona dod nodrošinājumu, kura veidu un apmēru nosaka kompetentās iestādes."

4. *Ieteicamās prakses 16. punkts*

"Attiecīgo vielu ievešanai kā komerciālai darbībai atbrīvojumu nepiemēro."

5. *Ieteicamās prakses 18. punkts*

"Saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem atbrīvojumu nepiemēro šādiem priekšmetiem:

a) alkohola izstrādājumiem;

b) tabakai vai tabakas izstrādājumiem;

c) komerciāliem transportlīdzekļiem;

d) priekšmetiem, kurus izmanto kādā arodā vai profesijā, izņemot pārnēsājamus darbarīkus, ko izmanto lietišķajā mākslā vai brīvajās mākslās."

6. *Ieteicamās prakses 19. punkts*

"Noteic, ka laika posms, kurā atbrīvojuma saņēmējam jāpatur īpašumā vai valdījumā attiecīgie priekšmeti, ir 12 mēneši."

7. *Ieteicamās prakses 20. punkts*

"Kopienas tiesību akti neparedz atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa par precēm, ko ieved otrā mājokļa aprīkošanai no valstīm, kuras atrodas ārpus Eiropas Kopienas."

8. *Standartu 21. punkts*

"Atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa ([1]) piemēro dāvanām, ja to vienas vienības vērtība nepārsniedz ECU 200.

Tomēr dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumu dāvanām, kuru vērtība pārsniedz ECU 200, ja katras no nodokļa atbrīvotās dāvanas vērtība nepārsniedz ECU 1 000. Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem piemēro dāvanām, ja katras dāvanas vērtība nepārsniedz ECU 1 000."

(Sk. arī atrunu attiecībā uz ieteicamās prakses 23. punktu)

9. *Ieteicamās prakses 23. punkts*

"Kopienas tiesību akti neparedz atbrīvojumu alkohola izstrādājumiem, tabakai vai tabakas izstrādājumiem.

Izņemot ārkārtas apstākļus, atbrīvojumu var piešķirt tikai attiecībā uz precēm, ko ieved brīvai apgrozībai:

— ne agrāk kā divus mēnešus pirms noliktās kāzu dienas (šajā gadījumā atbrīvojumu piešķir, saņemot piemērotu nodrošinājumu, kura veidu un apjomu nosaka kompetentās iestādes), un

— ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc kāzu dienas."

10. *Ieteicamās prakses 27. punkts*

"Saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem atbrīvojumu nepiemēro šādiem priekšmetiem:

a) alkohola izstrādājumiem;

b) tabakai un tabakas izstrādājumiem;

c) komerciāliem transportlīdzekļiem;

d) priekšmetiem, kurus izmanto arodā vai profesijā, izņemot pārnēsājamus lietišķajā mākslā vai brīvajās mākslās izmantojamus darbarīkus, kas bijuši vajadzīgi mirušā arodam vai profesijai;

e) izejvielu krājumiem un gala produktiem vai pusfabrikātiem;

f) lopiem un lauksaimniecības ražojumu krājumiem, kuru daudzums pārsniedz ģimenes dienišķās vajadzības."

11. *Standartu 28. punkts*

"Kopienas tiesību akti paredz atbrīvojumu attiecībā uz precēm, kuru kopējā vērtība nepārsniedz ECU 45 un kuras veido mazus, nekomerciālus sūtījumus, par ko nav jāmaksā

un ko viena privātpersona sūta citai privātpersonai, kura dzīvo Kopienas muitas teritorijā.

Papildus daudzuma ierobežojumiem, kas attiecas uz tabaku, spirtu un alkoholiskiem dzērieniem, Kopienas tiesību akti paredz šādas maksimālās pieļaujamās nodokļu atlaides kafijas, tējas, smaržu un tualetes ūdeņu ievešanai:

a) kafija:	500 grami
vai kafijas ekstrakti un esences:	200 grami
b) tēja:	100 grami
vai tējas ekstrakti un esences:	40 grami
c) smaržas:	50 grami
vai tualetes ūdeņi:	0,25 litri.”

12. *Ieteicamās prakses 29. punkts*

“Preces, kas minētas ieteicamajā praksē, atbrīvo no ievedmuitas nodokļiem, ciktāl tas neļauj šo atbrīvojumu izmantot ļaunprātīgos nolūkos un nerada būtiskus konkurences traucējumus.

Kopienas tiesību akti nosaka, ka atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un citiem maksājumiem nepiemēro šādām precēm:

a) alkohola izstrādājumiem;

b) tabakai vai tabakas izstrādājumiem;

c) kafijai un tējai;

d) mehāniskajiem transportlīdzekļiem, izņemot ātrās palīdzības transportlīdzekļus.”

13. *Ieteicamās prakses 32. punkts*

“Par darbībām, uz ko attiecas a) un b) apakšpunkts, Kopienas tiesību akti nosaka, ka atbrīvojumu piemēro adresētiem dokumentiem vai tādiem, ko izplata bez atlīdzības.

Kopienas tiesību akti neparedz šās ieteicamās prakses g) un k) apakšpunktā noteiktās darbības.

Ievešanas darbības, uz ko attiecas ij) apakšpunkts, Kopienas tiesību aktos ir atļautas, ciktāl ievešana bez muitas nodokļa neļauj to izmantot ļaunprātīgos nolūkos un nerada būtiskus konkurences traucējumus, un ja ievestās lietas izmanto, lai nosūtītu informāciju adresātam bez atlīdzības.”

14. *Ieteicamās prakses 33. punkts*

“Kopienas tiesību akti neparedz šajā ieteicamajā praksē noteikto atbrīvojumu.”

15. *Standartu 34. punkts*

“Ražojumiem, uz ko attiecas šis standarts, var saņemt atbrīvojumu tikai tad, ja attiecīgā pārbaude, analīze vai tests paši par sevi nav pārdošanas veicināšanas darbības.”

16. *Ieteicamās prakses 35. punkts*

“Kopienas tiesību akti paredz atbrīvojumu, kas noteikts šajā ieteicamajā praksē, ciktāl attiecīgie materiāli parasti nav atkārtoti izmantojami un ar noteikumu, ka to vērtība ir iekļauta pārvadājamo preču nodokļa bāzē.”